

अन्यत्र ।

“तोत्राकुम्हतीमन्दाकन्दोवत्यस्तु पङ्कजगाः ।

दयावती रञ्जनी च रतिका नृपभे स्थिताः ॥

रोद्री क्रोधा च गान्धारे वज्रिकाथ प्रसा-

रिणी ।

प्रोतिष मार्जनोत्थिताः श्रुतयो मध्यमाश्रिताः ॥

क्षिती रक्ता च सन्दीपन्यालापिन्यपि पञ्चमे ।

मदन्ती रोहिणी रम्योत्थिता धैवतसंश्रयाः ।

उद्या च क्षोभिणीति इ निषादे वसतः श्रुती ॥”

इति सङ्गीतरत्नाकरः ॥

श्रुतिकटः, पुं, (श्रुतिं कटतीति । कट् + अच् ।)

प्राज्ञकोटः । अङ्गिः । पापशोधनम् । इति

मेदिनी ॥

श्रुतिकटः, पुं, (श्रुती कटः ।) कठोरशब्दः ।

मलङ्कारस्य दोषविशेषः । यथा,—

“श्रुतिकटश्चातमंस्तरिकमोक्त्यनुचिताकवि-
जुष्टविसम्भिकाः ।” उदाहरणम् ।

“वाचा मधुरया तन्वि स्मितापाङ्गतरङ्गया ।

मनावदनमुत्तोष्य कार्त्ताथ्यं कुरु मादृशम् ॥”

इति काव्यचन्द्रिका ॥

श्रुतिकथितः, त्रि, (श्रुतौ कथितः ।) श्रुत्युक्तः ।

वेदोक्तः । इति लोकप्रसिद्धिः ॥

श्रुतिजीविका, स्त्री, (श्रुतिरेव जीविका यस्याः ।)

धर्मशास्त्रम् । यथा,—

“स्मृतिधर्मसंहिता च संज्ञिता श्रुतिजीविका ।

इति शब्दरत्नावली ॥

वेदजीवनोपायश्च ॥

श्रुतितत्परः, त्रि, (श्रुतौ तत्परः ।) सकर्षः । इति

जटाधरः ॥ वेदाभ्यासरतश्च ॥

श्रुतिधरः, त्रि, (श्रुत्या अवधारणधरतीति ।

धृ + अच् । श्रुतिमात्रधारकः । अवधारणधर-
त्वाभ्यासकर्त्ता । (यथा, गीतगोविन्दे । १ । ४ ।

‘स्पर्धो कोऽपि न विभुतः श्रुतिधरो धोयी कविः

स्त्रापतिः ॥”)

तदीयधं यथा,—

हरिश्चन्द्र ।

“इति कर्षस्य वै मूलं दृष्टीत्वा चूर्णयेत्तर ।

सर्वरोगविनिर्मुक्तं चूर्णं पलशतं शिव ॥

सर्धोरं भक्षितं कुर्वात् समाहेन हृषध्वज ।

नरं श्रुतिधरं शूरं दृष्टेन्द्रगतिविक्रमम् ॥

पद्मगौरप्रतीकांशं युक्तं दशशतायुषा ।

षोडशाब्दावृत्तिं विप्रं सततं दुग्धभोजितम् ॥

मधुसर्पिःसमायुक्तं जम्बमायुष्करं भवेत् ।

तत्त्वन्धं मधुना साधं दशवर्षसहस्रिणम् ।

कुर्वात्तरं श्रुतिधरं प्रसदाजनवत्तमम् ॥”

इति गारुडे १८१ अध्यायः ॥

श्रुतिवर्जितः, त्रि, (श्रुत्या वर्जितः ।) वधिरः ।

इति जटाधरः ॥ वेदरहितश्च ॥

श्रुतिवेषः, पुं, (श्रुतेः कर्णस्य वेषो यत्र ।) कर्ण-

वेषः । तस्य विहितकालो यथा दीपिकायाम् ।

“नो जम्बेन्द्रमससुखरविजम्बाजाहसुसाश्रुते

शब्दोऽर्कं लघुबुधमविष्णुशुद्धमे स्वात्युत्तरादित्यमे

सौम्येस्त्रायत्रिकोषकण्टकगतेः पापेस्त्रिभाभा-
रिगे-

रोजोऽब्दे श्रुतिवेष इत्यसितभे लग्ने तु कालि

शुभे ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अन्यत्र । तत्र तिथयः रिक्ताभिन्नाः प्रशस्ताः ।

वाराः बृहस्पतिबुधशुक्राणां प्रशस्ताः । नच-

त्राणि अश्विनो रवितौ हस्ता चित्रा पुनर्वसु-

धनिष्ठा श्रुगशिरः पुष्यः श्रवणानुराधा उत्तर-

फलगुनी उत्तराषाढा उत्तरभाद्रपत्स्याती ।

लग्नानि वृषतुलाधनुर्मीनसंज्ञकानि । अयुष्म-

वर्षे । जम्बमासचैवपौषाश्रवणभिव्रमासाः

प्रशस्ताः । शुक्लपक्षे चन्द्रतारादिशुद्धौ हरि-

शयनभिव्रकाले कालशुद्धौ श्रुतिवेषः कार्यः ।

इति ज्योतिषम् ॥

श्रुतिस्फोटा, स्त्री, (श्रुतिं स्फोटयतीति । स्फुट् +

अच् । टाप् ।) कर्णस्फोटा लता । इति राज-

निर्घण्टः ॥

श्रुवः, पुं, (श्रु + कः ।) यागः । इति जटाधरः ॥

स्रवे, स्त्री । इति केचित् ॥

श्रुवा, स्त्री, मूर्त्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुवाहचः, पुं, विकङ्कतहचः । इति राजनिर्घण्टः

श्रेढी, स्त्री, अङ्गविशेषः । भिन्नं भिन्नं यत्किञ्चिद्-

द्रव्यादिकमेकैकक्रियते तद्वर्णनायाः श्रेष्ठा मित्र

प्रायत्वात्तद्वर्णनानन्तरमारब्धः श्रेढीव्यवहारः ।

इति मुनीश्वरगणककतलीलावतीटीका ॥ अ-

स्याद्यसूत्रं यथा । अथ श्रेढीव्यवहारे करण-

सूत्रम् ।

“नैकपदपटाङ्गमशेका”

चाङ्गुयुतिः किञ्च संकलिताख्या ।

सा द्वियुतेन पदेन विनिर्घो

स्यात् विद्वता किल संकलितैकम् ॥”

उदाहरणम् ।

“एकादीनां नवान्तानां पृथक् संकलितानि मे

तेषां संकलितैक्यञ्च प्रचक्ष्य गणकं द्रुतम् ॥”

न्यासः । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ।

लब्धान्ये तेषां संकलितानि । १ । ३ । ६ । १० ।

१५ । २१ । २८ । ३६ । ४५ । अथ तेषां संक-

लितैक्यानि । १ । ४ । १० । २० । ३५ । ५६ ।

८४ । १२० । १६५ । तस्य शेषसूत्रं यथा ।

करणसूत्रं साहसार्था ।

“पादाक्षरभिते गच्छे गुणवर्गफलस्यै द्विगुणे ।

समहत्तानां संख्या तद्गोर्गो वर्गवर्गश्च । स्वस्व-

पदीनी स्यातां अर्धसमानाश्च विषमाणाम् ॥”

उदाहरणम् ।

“समानामर्धतुल्यानां विषमाणां पृथक् पृथक् ।

हत्तानां वद मे संख्यामनुष्टुप्कन्दसां द्रुतम् ॥”

न्यासः उत्तरो द्विगुणः गच्छः ८ संख्या सम-

हत्तानां संख्या २५६ । तथार्धसमानश्च ६५२८०

विषमाणाश्च ४२८४८० । १०६० । इति लीलावती ।

श्रेणिः, पुं, स्त्री, (श्रयति श्रियते का । श्रि +

“वर्द्धिश्चिदुद्दिता ।” उणा० ४ । ५१ । इति

णिः ।) निश्चिद्रूपंतिः । तत्पर्यायः । पंक्तिः २

श्रेणी ३ विज्ञोली ४ वीथी ५ पालिः ६

पालिः ७ भावलिः ८ आली ९ पाली १०

भावली ११ वीथिः १२ वीथिका १३ राजी १४

राजिः १५ रेखा १६ लेखा १७ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा, कुसारे । ५ । ८ ।

“नष्टपदश्रेणिभिरेव पङ्कजं

सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते ॥”)

समानशिल्पिसंहतिः । इति मेदिनी ॥ कोम्यानि

इति इङ्गरेजीयभाषा ॥ सेकपात्रम् । इति

विश्वः ॥

श्रेणिकः, पुं, मगधदेशीयराजविशेषः । इति

हेमचन्द्रः ॥

श्रेणी, स्त्री, (श्रेणि + कृदिकारादिति ङीष् ।)

श्रेणिः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः ।

१ । ४१ ।

“श्रेणीबन्धात् वितन्वद्भिरस्तन्नां तोरणसजम् ।

सारसैः कलनिर्झरैः कचिदुन्नमिताननौ ॥”

श्रेयः, [स] स्त्री, (इदमनयोरतिशयेन प्रशस्यम् ।

प्रशस्य + इयसुन् । “प्रशस्यस्य अः ।” ५ । ३ ।

६० । इति अः ।) धर्मम् । पुक्तिः । इत्यमरः ॥

(चतुर्वर्गं एव श्रेयः । यथा, मनुः । २ । २२४ ।

“धर्मार्थावृत्तये श्रेयः कामार्थो धर्म एव च ॥

अर्थ एवेह वाश्रेयस्त्विवर्ग इति तु स्थितिः ॥”

“धर्मार्थकामात्मकः परस्परविरुद्धस्त्विवर्ग एव

पुरुषार्थतया श्रेय इति विनिश्चयः । एवञ्च

बभूवून् प्रत्युपदेशो न मुमुचून् । मुमुचूणान्

मोक्ष एव श्रेयः इति षष्ठे वक्ष्यते ॥” इति

तट्टोकायां कुल्लूकः ॥) शुभम् । इति मेदिनी ॥

(यथा, रघुः । १ । ७८ ।

“प्रतिवध्नाति हि श्रेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः ॥”)

श्रेयसी, स्त्री, (इयमनयोरतिशयेन प्रशस्या ।

प्रशस्य + इयसुन् । प्रशस्यस्य अः । उगित्वात्

ङीष् ।) हरीतकी । पाठाः । करिपिप्पली ।

इत्यमरः ॥ रास्त्रा । इति विश्वः ॥ शुभयुक्ता च ॥

श्रेयांसः, पुं, वृत्तार्हविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

श्रेयान्, [स] त्रि, (श्रयमनयोरतिशयेन प्रशस्यः ।

प्रशस्य + इयसुन् । “प्रशस्यस्य अः ।” ५ । ३ । ६० ।

इति अः ।) श्रेष्ठः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ।

१० । ११२ ।

“प्रतिग्रहाच्छिलः श्रेयांस्ततोऽप्युच्छः प्रशस्यते”

शुभयुक्तश्च ॥

श्रेष्ठः, स्त्री, (श्रयमेवामतिशयेन प्रशस्यः ।

प्रशस्य + इष्टन् । प्रशस्यस्य अः ५ । ३ । ६० ।

इति अः ।) गोदुग्धम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

श्रेष्ठः, पुं, (प्रशस्य + इष्टन् ।) कुबेरः । नृपः ।

हिजः । इति शब्दरत्नावली ॥ विष्णुः । इति

तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (महादेवः । यथा ।

महामारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रे ॥ १५३ अ ५१ ।

“विश्वरूपः सत्यं श्रेष्ठो वलवारी बलो गणागः ।)

श्रेष्ठः, त्रि, (प्रशस्य + इष्टन् ।) प्रशस्ता । इति ।

(यथा, रामायणे । २ । १ । २० ।